

I. wstęp **KOMENTARZ 1**

Gleba wiosenna, soczysta ziemia tchnąca świeżością, z niecierpliwością wypatruje siewcy, który nada jej istnieniu sens – będzie uczestniczyć we wzrastaniu nowego życia. Serca nasze i umysły, podobnie jak ona, istnieją i odradzają się na nowo po to, byśmy mogli wzrastać i rozwijać się duchowo i intelektualnie. Ziarno – kwiat - owoc, ten niekończący się cykl natury, odzwierciedla się w naszym życiu codziennym. Podczas dzisiejszego czuwania chcemy rozważyć ten fenomen, który stał się udziałem naszych najstarszych koleżanek – ziarno zostało zasiane trzy lata temu, dziewczyny pięknie kwitną na naszych oczach – jakie jednak będą owoce? O nie się dzisiaj będziemy modlić. Zapraszamy.

II. PIEŚŃ NA WEJŚCIE „Duchu Święty przyjdź”

III.

> wejście kl. III – dziewczyny wchodzą parami ze świecami w dłoniach i siadają po obu stronach ołtarza, na ławkach.

Wchodząc, stawiają świece pod ołtarzem.

> kiedy trzecioklasistki zasiadają na swoich miejscach, przed ołtarz wychodzi i sadowi się 5 postaci, przed nimi 5 pojemniczków z ziemią gotowych do przyjęcia nasionka

IV.

> „siewca” podchodzi do ambonki i czyta fragment z Pisma, o siewcy.

II. fragment o siewcy Mt 13, 3b-9

«Oto siewca wyszedł siać. A gdy siał, niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha!».

V.

> „siewca” powoli sieje ziarna, w tym czasie czytany jest komentarz do czynności

KOMENTARZ 2

Ziarna delikatnie spoczywają w glebie. Ciepło otulone ziemią łakną wody, czekają na sole mineralne, wypatrują troskliwej opieki. Bez tego nie przetrwają. ||| Duch Święty rozsiewa bez umiaru, swoje dary rozdziela niefrasobliwie, nie bacząc na to, czy ktoś jest ich godny, czy też nie. ||| Wiele jest darów - są one tak różnorodne, że odpowiadają na wszelkie potrzeby naszego trudnego i złożonego życia. ||| Dary

Ducha, a wśród nich dar umiejętności, dar mądrości i dar rozumu stanowią swoiste źródło energii dla naszej szkolnej egzystencji – bez nich nie byłibyśmy w stanie właściwie przyswoić ani wiedzy, ani umiejętności. Czy wiemy, że one są dobrem, które na które nie trzeba zasłużyć, ale o które trzeba nieustannie dbać? Kto ma oczy, niechaj patrzy!

VI.

> osoby w swojej kolejności powstają, po ich powstaniu następuje komentarz „siewcy”

postawa 1 KOMENTARZ 4a „siewcy”

Magda: Pewne ziarno padło między ciernie. Choć z początku mogło wzrastać bez przeszkód, później pojawiły się trudności. Obok jego delikatnych, wątlých, wrażliwych korzeni rozpychały się ogromne chwasty. Zabierały mu wodę, światło, kradły minerały, spychały je na dalszy plan. W końcu moje dary zostały zupełnie przygaszone przez inne rzeczy. Nie mogłem działać, gdyż ten człowiek nie chciał słuchać mojego głosu, nie chciał dojrzeć potrzeb małego ziarenka spośród jego krzykliwych, hałaśliwych sąsiadów.

Dominika: Nie znajduję czasu, by podlewać moje ziarenko. Nie to żebym nie chciał, ale tak jakoś zawsze się składa, że mam wiele innych, ważniejszych spraw na głowie. Kumple, nauka, koła zainteresowań, dyskoteki, zakupy, komputer... No i jeszcze czas, który pozostaje, a jest go, wierzcie, mi, bardzo mało, trzeba jakoś dla siebie zagospodarować! Wokół mnie dzieje się tak wiele. Okei, wiem, dary są bardzo ważne, zajmę się tym trochę później, jak się uporam z zaległościami.

postawa 2 KOMENTARZ 5a „siewcy”

Magda: Jedno z ziaren padło na drogę. Człowiek, jakiemu powierzyłem swoje dary, nie bronił ich ani nie walczył o nie. Zmarnował swój dar. Ponieważ za mało troski poświęcił wzrastającej roślinie, znaleźli się ludzie, którzy odciągnęli od niej zupełnie jego uwagę. Nie zależało mu aż tak bardzo. Pozwolił ją sobie odebrać.

Dominika: W sumie to nie wiem, co jest najważniejsze. Prawda, miałem opiekować się nasionkiem, ale czy to jest mój jedyny obowiązek? No, może jakiś tam, jeden z wielu, gdzieś z boku, na marginesie. Nie każdy musi się uczyć, starać, harować, wkuwać słówka i wzory, rysować w kółko wykresy funkcji. Ja sobie odpocznę. Nie zależy mi. W końcu czy to takie ważne – uczyć się, ćwiczyć, pracować, rozwijać się? Po co? Co się będę przejmować. Nie chce mi się. Poleżę sobie.

postawa 3 Pola KOMENTARZ „siewcy”

Magda: Praca tego człowieka przyniosła owoce. Nie jest ekspertem w hodowli roślin, ale jego troskliwość daje ziarenku wszystkiego, czego ona potrzebuje. Codziennie zagląda, sprawdza, coś poprawia lub jedynie obserwuje wzrost delikatnych listków, cieszy się z każdej oznaki rozwoju. Jeśli dzieje się coś złego, stara się zaradzić. Widać, że się interesuje moim nasionem, a ono wyda plon.

Dominika: Otrzymałem tak wiele – dar mądrości, który pozwala mi widzieć rzeczy takimi, jakimi są naprawdę, dar rozeznawania rozumowego, myślenia, posiadam przydatne umiejętności i wiem, co mi wychodzi dobrze. Staram się służyć innym tak, jak potrafię. Oczywiście, nie jestem geniuszem – mam trudności w pracy nad sobą, bo rozwijanie tych darów wymaga wiele pracy. Staram się jednak dbać o kontakt z Bogiem w moim życiu. Co prawda jest mi bardzo ciężko – wymagania mojego ziarenka są bardzo wysokie. Czasem muszę dla niego zrezygnować z innych planów – w końcu nie mogę go zmarnować! Ono jest dla mnie najważniejsze – jest wszystkim.

postawa 4 KOMENTARZ 7a „siewcy”

Magda: Oddałem moje dary w ręce tego człowieka, tymczasem on je zniszczył. Nie dość, że nie opiekował się nimi, nie dbał o ich wzrost, to świadomie pozwolił im umrzeć. Zniszczył to, co miał najpiękniejszego. Moje Słowo nie jest w nim żywe i on też nie umie już żyć prawdziwie.

Dominika: Mam dość! Mam to gdzieś, czy ziarenko, które otrzymałem, będzie rośło czy uschnie! Niech sobie zdycha, co mnie to obchodzi? Zniszczę je, rozwalę, podrę jego liście! Wszystko mnie wkurza, nie umiem w sobie niczego trwałego zbudować. Tym bardziej to nasionko, nie zależy mi na nim, nie mam ochoty męczyć się przy opiece nad jakimś zielskiem. Wolę je zniszczyć. Po co mi umiejętność, z której nie będę korzystać? Po co mądrość starych bab i księży? Rozum to mam swój i potrafię nieźle nim operować.

VII.

komentarz + po pierwszym zdaniu prezentacja

> Włączmy prezentację multimedialną ze zdjęciami trzecioklasistek na przestrzeni trzech lat. W czasie jej trwania komentarz do wzrastania kwiatów

KOMENTARZ 8 – Ziarna zasiane przez Ducha mają wielką moc. Swoją dynamiką przełamują nasze zniechęcenie i wspomagają nas w troszczeniu się o nie same. Duch Święty wspiera nas, abyśmy nie zmarnowali drogocennych darów. Ale do czasu. Mamy przecież wolną wolę i skwapliwie z niej korzystamy. Dlatego też roślinki, jakie wyrastają z darów mają różne oblicza – są te zimne i obojętne na dobro, którego doświadczają, obok nich znajdziemy wrażliwe i przyjazne, otwarte i rozwijające się ku

radości wszystkich. Niestety, są też takie które mimo iż rosną ku słońcu, nie z niego zdają się czerpać energię. Mają swoją własną koncepcję wzrostu, która niechybnie okaże się koncepcją upadku. Zauważymy także te niestałe, które niby chcą dobrze wzrastać, mają szczere chęci, ale chwasty szybko je zagłuszają. Ziarna zasiane przez Wielkiego Siewcę rosną tyleż dynamicznie, co i niespodziewanie.

VIII.

> Kiedy kwiaty zakwitają w prezentacji, 4 postacie wstaje i układa 4 płatki w kształt kwiatu na podłodze.

IX. PIEŚŃ na wystawienie NŚ - „Wywyższony”

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

X. Modlitwa przed NŚ – powitanie „w ogrodzie

AniaŁu: Witamy Cię Panie Jezu. Spotkaliśmy się tu dzisiaj, aby Ciebie prosić, byś Ty, Wielki Siewco i Wielki Ogrodniku, zajrzał w ogrody naszych serc i pomógł nam rozwijać w nas piękne rośliny, które zachciałeś tek szczerze zasiać. Niegodni Twojej troski, prosimy Cię, abyś nas wyzwolił od chwastów zła i podniósł kruche ku Słońcu, które daje życie.

PIEŚŃ „Już teraz we mnie kwitną Twe ogrody”

XV. NIEBIESKI KWIAT – modlitwa do świętych

KOMENTARZ:

tak często wiele w nas zimna, obojętności i chłodnej kalkulacji. Trzymamy wszystko i wszystkich na dystans. Angażujemy się tylko w to, co nam się opłaca. Wydaje nam się, że się rozwijamy, ale jest to rozwój pozorno, bo do wewnątrz. Na zewnątrz – to jest właściwa droga. Oddanie się innym, dzielenie się swoimi talentami, odszukiwanie radości, prawdziwej radości, w drugim człowieku – to jest W odpowiedzi właściwa droga. Uczą nas niej nasi święci patronowie, którzy sensem swojego istnienia uczynili służenie Bogu, ale w drugim człowieku. Teraz będziemy wypraszać ich wstawiennictwa za nasze drogie starsze koleżanki, aby Bóg udzielał im prawdziwych darów duchowych i pomagał im je rozwijać.

Zapraszamy teraz trzecioklasistki, aby wywołane podeszły do tablicy i wzięły kwiat, jako symbol świętego patrona i zajęły miejsce na *dywanie/kocu* przed ołtarzem
modlitwa (załącznik)

– trzecioklasistki wywołane wstępem do swojej świętej podchodzą do tablicy z kwiatem, biorą jeden z kwiatów i sadowią się w wybranym przez siebie miejscem przed ołtarzem

XI. CZARNY KWIAT – modlitwa przeproszenia na bazie refleksji trzecioklasistek

PIEŚŃ na przeproszenie **Panie mój przychodzę dziś , serce me skruszone przyjm**

XIV. CZERWONY KWIAT

KOMENTARZ:

Tak wiele od Ciebie Panie otrzymujemy, ileż z tego nie dostrzegamy, jestem Ci wdzięczni za dary ducha które, spływają na nas każdego dnia. Przyjmij od nas nasze dziękczynienie:

– modlitwa dziękczynienia (załącznik)

XVI. ZIELONY KWIAT

KOMENTARZ:

Umacniaj nas, Zbawicielu, szczególnie wtedy, gdy choć pełni szczerych chęci i miłości do Ciebie, zbaczamy z dobrej drogi, bo sprawy tego świata nam przesłaniają Twoje drogowskazy. Napęlniaj nas swoją mocą i wspieraj w dążeniach ku doskonałości, bo same nie jesteśmy w stanie rozpoznawać dobrych kierunków w tym pięknym skomplikowanym świecie.

modlitwa fragmentami z Pisma o wzmocnienie (czytają trzecioklasistki)

PIEŚŃ na „wzmocnienie” **Będę śpiewał Tobie mocy moja**

XVII.

modlitwa o dobre owoce - pięknie zakwitłyśmy. Z ziaren pierwszego gatunku wyrosły kwiaty ku Twej chwale. Teraz powinniśmy zapytać - jakie będą owoce? Prawie trzy lata nauki za nami. Pracowałyśmy na miarę naszych możliwości, starałyśmy się ze wszystkich sił, aby nie zmarnować darów, jakimi nas obdarzałeś. Dzięki Tobie, posiadłyśmy wiedzę i umiejętności. Teraz chcemy prosić Cię, Panie, o dobre owoce naszej pracy. Pozwól nam w pełni skorzystać z tego, co udało nam się dzięki Twojej pomocy pozyskać.

zachęcamy teraz trzecioklasistki do napisania próśb do Ducha Świętego w intencjach egzaminu, nowej szkoły, przyszłości. Prośby prosimy pisać na owocach jabłek, wiśni i gruszek, które leżą wokół ołtarza. Następnie zbierzemy je do koszyka. W tym czasie będziemy śpiewać pieśń „Dotnij Panie moich oczu”

+ pisanie próśb na owocach – podczas pisania PIEŚŃ „Dotnij Panie moich oczu”

XVIII. wstęp do litanii do Ducha – Duchu Święty, wyjdź naprzeciw naszej modlitwie, trwaj z nami. Udzielaj hojnie swoich łask obecnym tu naszym starszym koleżankom i wesprzyj je swoich silnym ramieniem podczas nadchodzących dni egzaminu gimnazjalnego.

XIX. litania do Ducha Świętego

XX PIEŚŃ do Ducha

XXI. Dziękujemy Ci Panie, że pozwalasz nam przychodzić do siebie, że chcesz, abyśmy Ciebie o wszystko prosili, bo Ty zawsze cieszysz się obdarzając nas swoimi łaskami. Z Tobą wszystko jest prostsze, nawet, kiedy jest ciężko. Wiemy, że jutro i przez dwa kolejne dni będziesz się do nas uśmiechał, tak jak teraz, a w Twoich śmiejących się oczach odnajdziemy dla nas pokój. Bądź z nami.

XXXII. schowanie NS PIEŚŃ na schowanie NS – „**Święte imię Jezus**”

XXXIII. Bardzo dziękujemy za przybycie na dzisiejsze czuwanie w intencji naszych koleżanek i ich egzaminu. Cieszymy się, że możemy wspólnie wspierać dziewczyny w tych trudnych dla nich chwilach. Chcielibyśmy też zrobić troszkę więcej – pomódlmy się przez trzy kolejne wieczory za nasze koleżanki w psalmami. Przy wyjściu z mauzoleum dostaniemy wlepki z siklami na trzy kolejne dni. Bądźmy w te dni razem z nimi. Dziękujemy.